

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vasi? — Ívamá? Ein spurningur, eila tíðindi, so ring til okkara. Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið

sosialurin

telefon 11820

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyr.tøkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Klaksvíkingar frá tí skemtiligu síðuni

Var Friggjagðagskanalin vónleiki uttan enda, so vistu klaksvíkingar til fulnar, at teir ikki nyttust lættsmíðaðar loysnir fyri at fáa fólk at stuttleika sær.

Norðoyastevnuteið var væleydnað og skemtiligt, — og helst var tað so, ti væl var fyrriskipað.

Ein tónleikabólkur, sum kallast Lognbra, — navnið ti teir bert eru saman í norðoyastevnuteitinum, bant saman ymsu leikpettini, sum tilsamans vóru ógvuliga skemtiligt, tó at sumt var tunniligt, so sum vanligt er við slíkum teiti, tá nógvar tilfar skal fátast til vega eftir stuttari tíð.

Klaksvíkin eigur góðar menn í Sjonleikarlagnum, og hóast vit ikki fingi at vita, hvør hevði gjørt hvat, so kundu vit bert gita, at Óli Olsen, lærari og beiggjarni, BRIM, Jógvan og Eliesar og Rudolf Joensen áttu teirra stóra leiklut í tí, sum fór fram.

Nú hevði tveir serligar leiklutir, annar sum fyrilestrarhaldari, har evnið snú seg um kensluligan skaldskap, hin sum »Sjeyaar«. Hann dugði við serligum spekskligum spæli at gera gjøldur burtúrur ti høgt flúgvandi mentanini, sum sermerkir seg við, at ein ikki skal skilja tað sum skrivað og gjørt verður listarliga, ti — sum hann tok til: um vit skilja tað, so er tað ikki list!

Nú hevur Óli tann leiklut millum klaksvíkingar, sum Dirch Passer hevði í Danmark, Óli Kurt í Havn, at fólk flenna bert tey siggja hann á palli,

men hann fer ikki lættliga um leikin, sjálvt um hann er vælumtøktur, og tey, sum ikki eru von við hansara leiklist, fingi eisini her ein góðan latur burtúrur.

Óli var bert byrjanin, so kom Eliesar í Pallsstovu á pallin við Ólavur Klakk. Teir leiktu ein 2000 ára gamal maður og ein maður (Ólavur), sum spurdi tann gamla um øll tey fólk hann hevði kent, — eitt nú Jeanne D'arc og Cæsar, so har var nógvar at siga frá. Tað var nú ikki tað mest skemtiliga í hesum, ti tað var at siggja Eliesar spæla elligamla mann, og hetta skal siggja, ti tað kann ikki greiðast frá í orðum.

Ein vakurleikakapping var eisini, har tveir av teimum bulmestu unglingunum í Klaksvík spældu vakurleikakvinnur í kapping um fyrsta plássið. Hetta vóru teir báðir Rudolf Joensen og Magnus Arge, og tað var av røttum skemt fyri skemt.

Nú øll fólk hava so stóran tokka til sjónvarpið, so skuldu tey eisini fáa myndir frá einum skermi, sum var settur upp í hølunum, har teitið fór fram. Rudolf Joensen og Jógvan Brim høvdu her stílað fyri. At teir høvdu kagað til Clausens World News frá Leygardagskanalini í sjónvarpinum var greitt, men teir megnaðu til fulnar at gera gjøldur burtúrur og at fáa fólk í salinum at kóða í látri. Hendan upptøkan atti at verið send í sjónvarpinum, so væleydnað og væl upptikin var hon!

Sjeyaar pimpar meðan familjan fær sær at eta. Serliga Óli (Sjeyaar) og Skú Ella vóru óføra skemtiligt

Sum rosinan í pylsuendinum var ein stuttur leikur um familjuna Ballast.

Tá hin illa umtøkti maðurin í familjuni kallaðist Sjeyaar (á norðoyamáli), konan Skú Ella, sonurin Tvejaar og kona beiggjan, Namm og pápin Jakke, so skilja øll, hvørji hevi vóru.

Tey vóru kúingar, men tað var Namm ikki og ti royndi hon at finna seg sjálfvan við at fara í flakkarbeiði á Kósini, og tað riggaði væl.

Skú Ella kom á pallin við einum hvitum kassa, har vanliga fløskur eru innballaðar í, men tá hon kagar inn í stovuna, har familjan situr til borðs, royndist hon at seta kassan í forstovuni...látur. Sjeyaar fær sær ikki at eta, men pimpar úr litlum glasi og er oreinur við Skú Ellu og øll hini. Innihaldið í leikinum var lokalt og sat ótrúliga væl til hesar gestir, sum vitja hvørt

Eliesar og Ólavur: — tann 2000 ára gamli maðurin sigur frá Jeanne D'arc, sum bað mannin vaska upp, meðan hon fór at bjarga Fraklandi. So skuldi hon turka av, tá hon kom aftur

leygarkvöld í hvørjum heimi í Føroyum.

Leikurin um Ballast familjuna skuldi sjálvsagt enda við tí spurninginum, sum í veruliga livinum, hevur fingið fólk kring landið at ringja til Ameríku og Bretlands. — Hvør var tað sum skjeyt Sjeyaar???

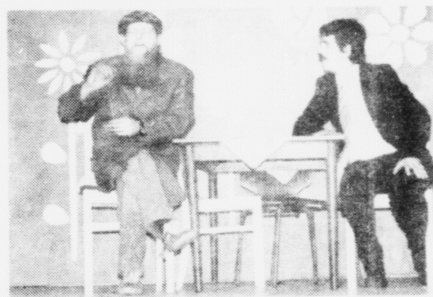
Upp trappurnar frammanfyri pallin kemur ein stór hvít flamingoplata, meðan Sjeyaar stendur og pimpar hugsunarsamur á pallinum. Hetta er í sær sjálvur eintá lögdið, men tá kemur ein skammbysra fram undan flamingoplátuni og eitt skot hoyrist. Sjeyaar smellur í gólvið, men fær stundir at siga: — Hvør skjeyt meg? og so liggur hann livleysur á pallinum, meðan áskoð-

ararnir klappa so tað er ein fragd at hoyra.

Tosað verður nógvar um, at bygdirnar hava sín serliga dám og at skemtið er ymiskt bygðanna millum, men at tað mangan er trupult at skilja fyri ein, sum kemur uttanfrá.

Klaksvíkingar, sum annars eru komnir væl við á øllum økjum, tá tað snýr seg um at nútímansgera og skapa virksemi hava enn sín lokala dám, sum teir hava megnað at varðveitt, hóast alla framgongd. Hetta kunnu teir saktans erpa sær av, ti tað er eisini ein táttur í gerandisdegnum, at duga at smíðja slíkar lokalar søgur saman, sum her varð sagt frá og framført.

Mynd og tekst: Dagný Joensen

Óli í Áarstovu

Oyggjatiðindi ber tíðindafylltning: Mismæltir ella við vilja?

Tað verður fyrsta dagin, at býráðið einaferð enn fer undir dansiviðurskiftini í Havnini.

Hetta sigur Poul Micheisen, borgarstjóri við Oyggjatiðindi, í eini viðmerking til brævið, sum býráðið hevur fingið frá Heðini Mortensen, býráðslimi, um dansiviðurskiftini í Havn.

Heðin Mortensen hevur heitt á býráðið um at skipa fyri, at tey 14-20 ára gomlu eisini fáa onkunstaðni at dansa í. Aldursmark er á teimum fánistøðum, sum eru, og ti sleppa tey heilt ungu ongastaðni í dans, sigur Heðin Mortensen við býráðið.

Landsgitni filosofiski politikarin Óli Undanbrekka, hevur í sambandi við, at stórir partur av ungdomi okkara skjött skal upp til próvtøku, biðið okkum tikið uppáftur pedagogiska motto hansara, so skulanæmingar hava tað at ugga seg við í eksamiumdøgnum:

Raderipennur skulans — karakterstyrki lærarans!

sa við mær, Sólva! Eisini reinarvurin er villur, tá liður móti sumri; kom nú, genta, ver ikki so tvør!

— Kanst tú ikki hjálpa mær inn til brúðrina, Peer, tú skal fáa ein tarv, um tú hjálpir mær!